

ת"פ (קריות) 31351-05-24 - מדינת ישראל נ' מאור איסקוב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 31351-05-24 מדינת ישראל נ'

איסקוב(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

מאור איסקוב

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בשלוש עבירות הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן- חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ותקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין. כתב האישום המתוקן מציין כי במועדים הרלוונטיים התגורר הנאשם עם אמו (להלן - המתלוננת) ומפורטים בו שלושה אישומים כדלקמן:

(-) אישום ראשון: ביום 29.4.23 שוחרר הנאשם בתנאי ערובה ובהם, בין היתר, איסור להיכנס לביתה של המתלוננת או ליצור עמה כל קשר לתקופה של 15 ימים. מיד לאחר שחרורו התקשר הנאשם אל המתלוננת וביקש שתאפשר לו לשוב הביתה אך היא סירבה. בהמשך אותו יום נכנס הנאשם לבית האם והחל לגדף אותה.

(-) אישום שני: ביום 18.4.24 סמוך לשעה 06:00 שטה הנאשם ווודקה. לאור כך שפכה המתלוננת את תכולת הבקבוק והוא בתגובה איים עליה בצעקות שתיתן לו כסף או בקבוק דומה אחרת ירביץ לה ויהרוג אותה. כן תפס את ידה וסובב אותה אך המתלוננת הצליחה להשתחרר ונמלטה לחדר הסמוך. כשיצאה מהחדר המשיך הנאשם לדרוש ממנה כסף בצעקות. בעקבות מעשיו נעצר הנאשם והובא לתחנת המשטרה.

(-) אישום שלישי: ביום 27.4.24 שוחרר הנאשם על ידי בית המשפט בתנאים מגבילים ובהם, בין היתר, מעצר בית מלא בבית דודתו; איסור יצירת קשר עם המתלוננת למשך 14 ימים; והרחקה מביתה עד ליום 11.5.24. עם זאת, ביום 1.5.24 הגיע הנאשם למפתן בית המתלוננת, צלצל בפעמון ודפק

על הדלת. המתלוננת השיבה לו מבעד לדלת כי אסור לו להיכנס לבית וסירבה לפתוח את הדלת. לאחר מכן יצאה מהבית על מנת לאסוף דואר מבלי לנעול את הדלת והנאשם ניצל זאת ונכנס לתוך הבית. כששבה המתלוננת אמרה לנאשם כי אסור לו לשהות בבית והוא עזב את המקום.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. המתלוננת וכן אחות הנאשם נכחו בדיון. האחות ביקשה לומר דברים גם בשם האם והיא תיארה תקופה מורכבת שעבר הנאשם בעקבות משבר משפחתי. כן ציינה כי הנאשם הוא אדם טוב וביקשה להתחשב בנסיבותיו ולא להחמיר בעונשו.

3. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת האירועים וכן הוצגה פסיקה. נטען כי בשל זהות המתלוננת, סמיכות הזמנים והרקע למעשים- יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל העבירות הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי לנאשם נטען כי לאור עברו הפלילי יש להטיל עליו 14 חודשי מאסר, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר וכן להטיל ענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשם ביקש אף הוא לקבוע מתחם ענישה אחד לכל העבירות. הסנגור טען כי מדובר בעבירות ברף חומרה נמוך וכי לא נגרם למתלוננת כל נזק. הוצגה פסיקה ונטען כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הסנגור טען כי מדובר בנאשם צעיר יחסית הסובל מקשיים רפואיים, אשר הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי כמו גם את הצורך להעיד את המתלוננת. כן צוין שעברו הפלילי אינו מכביד הגם שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה. לאור כל זאת עתרה ההגנה לעונש הקרוב לתחתית מתחם הענישה ולחפיפה חלקית של המאסר המותנה.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה, טען כי הפיק את הלקח מהמקרה וציין כי הוא משתתף במהלך המעצר בטיפול קבוצתי.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. חרף ריבוי האירועים והפרשי הזמנים, שני הצדדים עתרו לקביעת מתחם ענישה אחד. עמדה זו מקובלת עלי לאור כך שמדובר בפרקים שונים של סיפור אחד אשר מקיימים את מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

7. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם שלווה נפשה וביטחונה של המתלוננת, כמו גם פגיעה בתא המשפחתי. בהקשר זה אפנה לרע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.2021) שם

צוין: "זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם". במקרה זה מדובר בפגיעה בעוצמה קלה יחסית בערכים המוגנים וזאת לאור סוג ועצמת האלימות שהופעלה כלפי האם, אם כי אין להקל ראש בטיבו של האיום. כן נפגעו ערכים הקשורים לחובת הציות לצווים שיפוטיים. הנאשם שוחרר בשלב החקירה אך הפר את תנאי השחרור. מעשים אלו גורמים לפגיעה במעמד מוסד השחרור בערובה שבבסיסו מצוי האמון שנותן בית המשפט במשחרר כי יכבד את התנאים. הפרת התנאים סודקת את האמון במוסד זה, אשר מטרתו העדפת אמצעי מתון יותר להשגת תכלית המעצר. משכך, אם יפגע האמון במוסד השחרור בערובה וביכולתו להשיג את תכלית המעצר, אפשר שיפגעו חשודים ונאשמים אחרים בכך שלא יתאפשר להם להשתחרר בערובה.

8. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי האלימות בה נקט הנאשם הייתה קלה יחסית ולא גרמה לחבלה כלשהי. עם זאת, הנאשם נקט באיום בוטה. בעניין זה אציין כי הסיבה לאירוע נעוצה בכך שהמתלוננת שפכה את המשקה ששתה הנאשם אם כי יש להניח שהיא עשתה כן בהכירה את הרגלי השתייה של בנה ואת הצפוי לאחר שישתה לשוכרה (ואעיר שמדובר היה בשעה 06.00 בבוקר (!). ביחס להפרות הצווים אזי מדובר בשלוש פעמים בסמיכות זמנים ממשית. באישום הראשון ההפרות התבטאו בכך שהנאשם התקשר לאמו וביקש לשוב הביתה והגם שאם סירבה הגיע אל הבית. באישום השלישי הפר הנאשם את תנאי השחרור בכך שנכנס לבית תוך שניצל את היעדרות האם. בכל המקרים לא נלוו להפרות עבירה נוספת ובאישום השלישי הנאשם אף כיבד את רצון האם כאשר ביקשה שיעזוב את הבית.

9. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם מגוונת ובעלת מנעד רחב והכל תלוי בנסיבות המקרה ובנתוניו של הנאשם. להמחשה, אפנה למקרים הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 3210/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; עפ"ג 56845-03-16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.5.2016), בו הורשע הנאשם בעבירות איומים, תקיפה סתם והיזק לרכוש שבוצעו כלפי אמו ובן זוגה, ונידון ל-7 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה; ת"פ 53915-10-23 **מדינת ישראל נ' טארק מיעארי** (3.1.2024), בו הורשע נאשם בעבירות איומים, תקיפה סתם, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר בכך שלאחר ויכוח עם אמו איים על אחיו, דחף את אמו, הפר צו שאסר עליו להתקרב למקום, התנגד למעצר וניסה להימלט מהשוטרים. נקבע כי מתחם הענישה נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הוטלו חמישה חודשי מאסר בפועל; ת"פ 55282-01-20 **מדינת ישראל נ' אמין אבו נאג'י** (2.4.2020), בו נידון נאשם לתשעה חודשי מאסר בפועל בשל כך שתקף את אחותו, סטר לפניה, זרק לעברה חפצים, איים על אמו והכה את אחיו במוט ברזל; ת"פ 17052-04-22 **מדינת ישראל נ' גרבאן** (19.9.2022), בו נידון עניינו של נאשם שדרש מאמו כסף על רקע שימוש בחומרים ממכרים ומשסירבה הכה בפניה וגרם לה לשטף דם ולנפיחות בשפה. באירוע נוסף אחז במקל מטאטא וכיוון אותו לעבר המתלוננת כמי שמבקש להכותה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע ממאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר; ת"פ 61895-01-23 **מדינת ישראל נ' טאירוב** (23.5.2023), בו נידון עניינו של נאשם

שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה כלפי אמו והפרת הוראה חוקית ונידון לשבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם הגיע לבית אמו בניגוד לצו הרחקה, איים שירצח אותה חנק אותה באמצעות ידיו וגרם לסימן אדום בצווארה.

10. בעניין מדיניות הענישה בעבירות הקשורות להפרת צווי בית משפט, אפנה לע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (3.9.2015), שם קבע בית המשפט העליון כי מתחם ענישה בהפרת תנאי שחרור "נע בין חודשים ספורים עד שנה". עם זאת, אדגיש שנסיבות מקרה זה שונות מענייננו, שכן במקרה זה מדובר היה במי שהסיר את האיזוק האלקטרוני שהיה מותקן עליו (כתנאי שחרור וטרם תיקון מס' 11 (לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996) ולא התייצב למשפטו תקופה ארוכה; עפ"ג 47730-07-22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.1.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות הפרת צו של בית משפט ואיומים בכך שהגיע לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה ולאחר מספר חודשים איים על בנו הקטין כי יפגע בבני המשפחה. הנאשם סרב לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות ונגזרו עליו חמישה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערכאת הערעור ציינה כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה ואין הצדקה להתערב במתחם שנקבע (מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל); ת"פ 24867-07-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.2020), בו הורשע הנאשם בעבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ונידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות. במקרה זה הגיע הנאשם לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה שהוצא נגדו; ת"פ 37442-04-14 **מדינת ישראל נ' ברגי** (4.8.2014), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת הפרת צו ונידון לחודש מאסר בפועל, והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. במקרה זה הנאשם נכנס לבית אמו ושהה בו עד הגעת שוטרים למקום, וזאת בניגוד לצו שאסר עליו לעשות כן; ת"פ 11148-01-22 **מדינת ישראל נ' זובידא** (2.4.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות איומים כלפי שוטרים והפרת הוראה חוקית בכך שיצא ממקום מעצר בית ונעצר במחסום יזום של המשטרה כשברכבו הייתה אמו- המתלוננת, ובכך הפר בשנית את ההוראה החוקית. במהלך חקירתו איים על שוטרים. הנאשם נידון לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבות ביצוען, המהוות אירוע אחד, נע בין מאסר קצר בפועל ועד 15 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלווית.

קביעת עונשו של הנאשם

12. נקודת המוצא היא שלא ניתן במקרה זה לשקול סיכויי שיקום, בוודאי לא כאלו שיש בהם להביא לחריגה ממתחם הענישה. לא התבקש תסקיר ולא הובאו נתונים המצדיקים נקיטת דרכי שיקום, וההגנה כלל לא עתרה לכך. יש להצר על מצב זה ודומה שלאור העבר הפלילי הרלוונטי והרגלי צריכת האלכוהול, היה נכון לבחון את מסוכנות הנאשם כלפי האם ולערוך ניסיון לשלבו בהליך התואם את צרכיו. הדברים מתעצמים לאור העובדה כי הנאשם צפוי, כך נראה, לשוב לחיק המשפחה לאחר שחרורו. יש להניח שהעובדה שהנאשם היה עצור במהלך ניהול המשפט היא שתרמה למצב זה וכאמור

יש להצר על כך שכן ברור שמדובר במי שזקוק לטיפול וסיוע, אשר היו תורמים אף לבני משפחתו.

13. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו (כבן 34), את מצבו הרפואי הנטען ואת העובדה שקיבל אחריות מלאה על מעשיו וחסך בכך את עדות המתלוננת - אמו. עוד הבאתי בחשבון את עמדת בנות המשפחה, אם כי לעמדה זו יינתן משקל מוגבל (ע"פ 2455-09-11 פלוראה נ' מדינת ישראל (7.12.2011)). כאמור, ישנה אפשרות סבירה שהנאשם ישוב להתגורר עם אמו ועל רקע בעיית השתייה ממנה הוא סובל (כך לפי הנראה) אשר לא טופלה, מתחייבת המסקנה לפיה לא חל שינוי במסוכנותו כלפיה.

14. נקודה רלוונטית נוספת היא עברו הפלילי של הנאשם והגם שאינו מכביד הוא כולל עבירות איומים ואלימות כלפי אותה המתלוננת ואף תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה שלא היה בו להרתיעו ולשנות את דרכי התנהגותו. כן אציין שבגין הרשעה קודמת זו הוטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות ובעקבות הגשת כתב אישום זה הופסקו העבודות והוא חויב לשאת את יתרת התקופה (134 ימים) במאסר אותו הוא מרצה כעת.

15. העונש הראוי אפוא לנאשם הוא מאסר בפועל, לא כל שכן על רקע קיומו של מאסר מותנה. עם זאת, עונש מאסר בכליאה הוא עונש חמור וקשה ובעל השפעות שליליות, בוודאי למי שעבורו זהו מאסר ראשון. אמנם, כפי שצוין לעיל, הנאשם נידון לאחרונה (ביום 24.6.24) למאסר בן 134 ימים חלף יתרת עונש עבודות השירות שהוטלו עליו בתיק הקודם, ואולם יש להשקיף על העונש שיוטל כעת כעונש כולל ולראות בנאשם כמי שנדון לראשונה בחייו למאסר. נתון זה, ביחד עם יתר הנתונים שפורטו לעיל, יישקל לצורך קביעת העונש בתוך המתחם (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023); ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker (18.5.2023)), (פסקה 9).

16. סיכומי של דבר, לאחר שנתתי דעתי לשיקולים לקולה ולחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים מת"פ 40254-07-22 (שלום קריות, גזר הדין מיום 28.12.22) וזאת במצטבר לעונש שהטלתי לעיל. אציין בעניין זה שלא מצאתי נימוקים ראויים לחפיפה של העונש כנדרש בסעיף 58 לחוק העונשין אלא דווקא לאור הדברים שצוינו לעיל, נכון להפעילו באופן מצטבר.

סה"כ יישא הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 18.4.24 - 27.4.24, ומיום 2.5.24 ועד היום.

בהתאם לסעיף 45(ב) לחוק העונשין הנאשם יישא את עונש המאסר שהוטל עליו בתיק זה במצטבר לעונש המאסר אותו הוא נושא כעת.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' אב תשפ"ד, 14 אוגוסט 2024, במעמד הצדדים.